

SENTINȚĂ
În numele Legii

14 august 2020

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul – Veaceslav Cernalev

grefierilor: Valeria Nichitiuc, Alexandrina Bîrsanu și Cristina Naval.

cu participarea: – procurorului delegat în Procuratura Anticorupție Aliona Nesterov, care a prezentat dispoziția procurorului ierarhic superior din 10.09.2019 și legitimația de serviciu nr.0901; – apărătorului Igor Ciur, care și-a asumat angajamentul de a apăra interesele inculpatului ***** și a prezentat mandatul Seria MA nr. 1411934 din 25.07.2019, precum și a apărătorului Ina Perțu, care acționează în apărarea drepturilor, intereselor și libertăților inculpatului ***** și a prezentat mandatul Seria MA nr. 1403318 din 18.11.2019;

în prezența: inculpatului *****.

A soluționat în ședință de judecată publică cauza penală nr.1-19137693-12-1-22082019 (1-3423/2019), de învinuire a lui ***** , *născut la *****; IDNP *****; cetățean al Republicii Moldova; originar și domiciliat în mun. C*****; angajat în câmpul muncii în calitate de ofițer de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție a mun. Chișinău; supus militar; necăsătorit; fără persoane la întreținere; studii superioare; nu este recunoscut ca invalid; nu deține titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat; posedă limba de stat în care s-a desfășurat procesul; reținut sau arestat nu a fost; informația privind drepturile și obligațiile i-a fost înmănată la timp; rechizitoriul i-a fost înmănat; potrivit referinței (F.246) anterior nu a fost tras la răspundere penală; – în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) din Codul penal – individualizată prin: „fals în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal”.*

Procedura de citare fiind legal executată.

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție Aliona Nesterov, în ședința de judecată a solicitat ca ***** să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de 332 alin. (1) din Codul penal, cu numirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 2 ani, iar corpurile delictive recunoscute prin ordonanța din 07.08.2019 să fie păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Apărătorul Ina Perțu și inculpatul ***** au pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, întrucât în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei penale: 22 august 2019 – 14 august 2020.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată, –

C O N S T A T Ă :

1. *****, activând conform ordinului nr.380ef din 10.08.2018 în calitate de Ofițer Superior de Urmărire Penală a Secției de Urmărire Penală în cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, al Direcției de Poliție a mun. Chișinău al IGP a MAI, astfel fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul Penal persoană publică, având în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, exercitând urmărirea penală pe cauza penală nr.2018021645 pornită la 05.12.2018 în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, urmărind interesul său personal de a nu fi atras la răspundere pentru încălcarea termenului de trei luni stipulat la art. 63 din Codul de procedură penală, aferent calității de bănuit a cet. Mazălu Oleg Grigore, a operat, personal, modificări în documente oficiale, acte procesuale întocmite cu participarea bănuitului cet. Mazălu Oleg și avocatului acestuia Valentin Cristea în următoarele circumstanțe:

Astfel, *****, urmărind interesul său personal, nepatrimonial, aflându-se într-un loc și într-o perioadă neidentificate de către organul de urmărire penală, acționând în scopul evitării urmărilor nefaste generate de eventuala sancționare pentru încălcarea termenului de bănuit, a modificat data aducerii la cunoștință bănuitului Mazălu Oleg Grigore a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit datată cu 18.02.2019 și anume peste cifra „2” înscrisă în ordonanță, ceea ce prezenta luna februarie, lună când a fost efectuată acțiunea de urmărire penală, prin înscriere cu pixul peste cifra anterior existentă a cifrei „3” insinuând că acțiunea de urmărire penală ar fi avut loc la 18.03.2019.

Tot el, ***** continuându-și intențiile criminale, urmărind același motiv și scop infracțional aflându-se într-un loc și într-o perioadă neidentificate de către organul de urmărire penală, a modificat luna emiterii mandatului avocațial de *****, aplicând peste înscrierea „februarie” indicată în mandat ca lună de emiterie, a substanței de culoare albă destinată corectării erorilor, apoi înscriind personal cu pixul cuvântul „martie” insinuând că mandatul ar fi fost eliberat la 18 martie 2019.

Tot el, ***** continuându-și intențiile criminale, urmărind același motiv și scop infracțional aflându-se într-un loc și într-o perioadă neidentificate de către organul de urmărire penală, a modificat luna aducerii la cunoștință bănuitului Mazălu Oleg Grigore drepturilor și obligațiilor bănuitului incluse în procesul verbal datat cu 18.02.2019 și anume peste cifra „2” înscrisă în proces verbal, ceea

ce prezenta luna februarie, lună când a fost efectuată acțiunea de urmărire penală, prin înscriere cu pixul prin suprapunere peste cifra anterior existentă a cifrei 3 insinuând că acțiunea de urmărire penală ar fi avut loc la 18.03.2019.

Tot el, ***** continuându-și intențiile criminale, urmărind același motiv și scop infracțional aflându-se într-un loc și într-o perioadă neidentificate de către organul de urmărire penală, a modificat luna aducerii la cunoștință bănuیتului Mazălu Oleg Grigore raportului de expertiză nr.34/12/1-R-5632, acțiune inclusă în procesul verbal datat cu 18.02.2019 și anume peste cifra „2” înscrisă în proces verbal, ceea ce prezenta luna februarie, lună când a fost efectuată acțiunea de urmărire penală, prin înscriere cu pixul prin suprapunere peste cifra anterior existentă a cifrei „3” insinuând că acțiunea de urmărire penală ar fi avut loc la 18.03.2019.

Tot el, ***** continuându-și intențiile criminale, urmărind același motiv și scop infracțional aflându-se într-un loc și într-o perioadă neidentificate de către organul de urmărire penală, a modificat luna indicată în procesul verbal de audiere a bănuیتului Mazălu Oleg Grigore datat cu 18.02.2019 și anume peste cifra „2” înscrisă în proces verbal, ceea ce prezenta luna februarie, lună când a fost efectuată acțiunea de urmărire penală, prin înscriere cu pixul prin suprapunere peste cifra anterior existentă a cifrei „3” insinuând că acțiunea de urmărire penală ar fi avut loc la 18.03.2019.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate ***** a săvârșit falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal, infracțiune prevăzută de art. 332 alin. (1) din Codul penal.

2. Inculpatul *****, fiind audiat în ședința judiciară, vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o parțial și referitor la circumstanțele cazului a comunicat că, din luna august 2018 activează în calitate de ofițer de urmărire penală la Inspectoratul de Poliție Ciocana. Aproximativ în luna decembrie 2018 a primit în exercitare o cauză penală și anume cauza nr. 2018021645 pornită în baza art. 217 Cod penal. Aproximativ în luna februarie 2019 la Inspectoratul de Poliție Ciocana s-a prezentat persoana care urma să fie recunoscută în calitate de bănuیت cu avocatul. Persoana a fost recunoscută în calitatea de bănuیت, audiată și prezentată la expertiză. Ulterior, a contactat telefonic procurorul pe caz, căreia i-a comunicat că pe dosar a fost recunoscută o persoană în calitate de bănuیت. La fiecare prelungire a termenului de urmărire penală, dosarul era prezentat procurorului în întregime. La data de 19 martie 2019 cauza penală în întregime a fost în fața procurorului Anastasia Juravliova, fapt ce se confirmă prin înregistrările audio prezentate și tot atunci au ajuns la un numitor comun astfel de a finisa cauza penală. Pe cauza data a omis termenul de menținere a persoanei în calitate de bănuیت și nu a înaintat cauza penală la timp în cancelaria Procuraturii. Pentru a nu se pune pe el și pe procuror în

situație, adică a evita vre-o procedură disciplinară sau cercetare de serviciu, a modificat cu corectorul și pixul data din luna februarie în luna martie, din actele procedural întocmite cu bănuitul. Aceasta a făcut-o cu scopul de a modifica termenul de menținere a persoanei în calitate de bănuit (*f.d. 171*).

3. Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată conchide că, fapta inculpatului ***** este prejudiciabilă, prevăzută de legea penală și se conține evident în art. 332 alin. (1) din Codul penal – individualizată prin: „*falsul în acte publice*”, care este săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală, reieșind din următoarele considerente.

4. În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

5. Așadar, necătînd la poziția inculpatului ***** , privind recunoașterea parțială a vinovăției, instanța de judecată este convinsă că vinovăția acestuia a fost demonstrată integral prin următoarele probe administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată la judecarea cauzei penale:

6. Martorul ***** a relatat instanței judecătorești în cadrul ședinței de judecată că îl cunoaște pe inculpat reieșind din circumstanțele cazului dat. Astfel, în luna februarie 2018 a fost telefonat de către ***** , care s-a prezentat drept anchetator al Inspectoratului de Poliție Ciocana. I-a comunicat că în privința sa este intentat un dosar și trebuie să se prezinte la Inspectoratul de Poliție Ciocana cu avocat. După ce a fost telefonat, a primit și citație de la Inspectoratul de Poliție, pentru care a semnat. Despre aceasta i-a comunicat avocatului său pe nume Valentin și respectiv împreună s-au prezentat la anchetatorul Veșca, la data și ora indicată. Acolo au fost întocmite careva acte, i-a fost adusă la cunoștință fapta în ce este învinuit și a semnat pentru aceasta. Ulterior, a fost audiat și a semnat actele întocmite, pe care le-a studiat împreună cu avocatul. Atunci avocatul a luat toate copiile actelor și i-a zis că îl va anunța cînd va fi necesar să se mai prezinte. După aceasta, la data cînd i-a comunicat avocatul, aproximativ în luna februarie–martie, împreună cu el s-au prezentat la Inspectoratul de Poliție Ciocana. Acolo a făcut careva explicații la întrebările ce au apărut, după care avocatul i-a spus că urmează să aștepte ca dosarul să fie transmis în instanța de judecată. O perioadă a fost plecat în deplasare, iar după ce a revenit s-a întîlnit cu avocatul și au fost împreună la Procuratură, unde au fost informați că cauza penală a fost încetată. La procuratură nu a semnat careva acte, doar a primit o scrisoare, ce reprezintă soluția luată pe

caz. Actele ce le-a semnat la Inspectoratul de Poliție au rămas la avocat (*f.d. 162-163*).

7. Fiind audiat în calitate de martor, ***** a declarat în ședința de judecată că, pe participanții la proces î-i cunoaște reieșind din activitatea sa profesională. Anterior a acordat asistență juridică unui client pe nume *****. Din primul interviu a înțeles că aproximativ în vara anului 2018, în gunoiul din gospodăria acestuia au fost găsite recipiente cu urme de substanțe narcotice. Având în vedere că ***** l-a anunțat că pe 18.02.2019 urmau să se prezinte la ofițerul de urmărire penală, el a încheiat cu acesta contract de asistență juridică și a eliberat mandat. Pe 18 februarie 2019 s-au prezentat la ofițerul de urmărire penală ***** , care li-a înmînat ordonanța de recunoaștere a lui ***** în calitate de bănuît și drepturile procesuale. Au făcut cunoștință cu aceste acte, i-a explicat clientului esența bănuielii, iar ***** a făcut declarații privitor la cauză, după care au confirmat acțiunile procesuale prin semnătură și au plecat (*f.d. 147*).

8. Martorul Juravliova Anastasia a relatat instanței judecătorești în cadrul ședinței de judecată că, la 21 ianuarie 2019 prin ordonanța procurorului șef interimar al Procuraturii mun. Chișinău, oficiului Ciocana, a fost format un grup de procurori conducători ai urmăririi penale pe cauza penală nr. 2018021645. Acest grup a fost compus din procurorii Juravliova Anastasia și Vitalie Costișanu. Tot atunci cauza i-a fost repartizată pentru conducerea urmăririi penale. Termenul urmăririi penale prelungit de către procurorul Costișanu Vitalie a fost pînă la data de 04 martie 2019. La 04 martie 2019 ofițerul de urmărire penală ***** , în gestiunea căruia se afla prezenta cauză penală, s-a prezentat la procuratură pentru a prelungi termenul de urmărire penală pe această cauză doar cu demersul și ordonanța de prelungire, fără a prezenta cauza penală. Ofițerul de urmărire penală nu i-a raportat că prin ordonanța din 18 februarie 2019 a fost recunoscut în calitate de bănuît *****. Nu a solicitat dosarul pînă cînd acesta nu a parvenit în procuratură. Prolungirea termenului urmăririi penale este posibilă și în lipsa dosarului. Ofițerul de urmărire penală ***** nu i-a zis că în prezenta cauză este persoană bănuîtă. În luna aprilie 2019, la fel, a prelungit termenul urmăririi penale pînă la 31.05.2019, în lipsa dosarului. La 13 iunie 2019 cauza penală a fost prezentată la procuratură în ordinea art. 289 Cod de procedură penală, cu propunerea de înaintare a învinuirii lui ***** , întocmirea rechizitoriului și expedierea cauzei penale în instanța de judecată. Verificînd materialele cauzei penale a stabilit că termenul de urmărire penală nu a fost prelungit din 31 mai 2019, iar în procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză, procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuîtului și în procesul-verbal de audiere a bănuîtului ***** sunt prezente modificări la data efectuării acțiunilor de urmărire penală și anume este corectat cu stiloul luna 03 din 02. Actele nominalizate au fost întocmite de către ofițerul de urmărire penală *****.

Totodată, a observat modificări și în mandatul avocatului Valentin Cristea, unde luna este modificată cu un corector și înscrisă luna martie. Apelînd la avocatul Valentin Cristea și concretizînd dacă au fost introduse careva modificări în mandat, acesta i-a comunicat că nu au fost operate careva modificări și în acest sens i-a expediat prin aplicația viber a doua parte a mandatului avocațial în care este indicat anume luna februarie. Această situație a fost imediat raportată procurorului-șef și întocmit raport în acest sens, care a fost examinat în procedura prevăzută de lege. În aceeași zi ***** s-a prezentat la procuratură, și în biroul procurorului șef, în prezența sa, a recunoscut că a introdus modificările în actele menționate din motiv că a stabilit că termenul menținerii persoanei ***** în calitate de bănuît era expirat (f.d. 142-143).

9. Aferent declarațiilor martorilor, instanța de judecată consideră vina inculpatului ***** de faptele incriminate demonstrată și prin alte probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, și anume:

- ordonanța de ridicare din 05 august 2019 și procesul-verbal de ridicare din 06 august 2019, în rezultatul cărei acțiuni procesuale au fost ridicate din materialele cauzei penale nr. 2018021645 următoarele documente: ordonanța de recunoaștere a lui ***** în calitate de bănuît din 18.02.2019; mandatul avocatului ***** nr. 1111535 din 18.02.2019; procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuîtilui din 18.02.2019; procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 18.02.2019; procesul-verbal de audiere a bănuîtilui ***** din 18.02.2019; în total pe 7 file (f.d. 41-50);

- procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate din 06 august 2019 (f.d. 51-52);

- ordonanța de recunoaștere a documentelor ridicate și examinate în calitate de corp delict (f.d. 53-54);

10. În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, „probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar după dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași cod, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Conform art. 101 din Codul de procedură penală, „fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare

dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații”.

Potrivit art. 384 alin. (4) din Codul de procedură penală, „instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată”.

11. Rezidând din totalitatea de probe administrate pe parcursul urmăririi penale și cercetate în cazul ședinței judiciare, instanța de judecată consideră demonstrată incontestabil vina inculpatului ***** în comiterea infracțiunii de fals în acte publice, prevăzute la art. 332 alin. (1) din Codul penal, adică „*înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal*”.

12. Instanța de judecată constată că învinuirea înaintată de acuzarea de stat și-a găsit confirmare deplină, or, argumentul invocat de apărare cu referire la lipsa elementelor infracțiunii și anume lipsa în acțiunile inculpatului ***** atât a laturii obiective cât și a celei subiective nu poate fi reținut atâta timp cât probele cercetate în ședința de judecată, au confirmat pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea, mai mult decât atât, aceste probe, nefiind combătute prin alte probe pertinente și concludente de către partea apărării.

13. În aceste condiții, instanța de judecată va lua în considerație faptul că, latura obiectivă a infracțiunii de fals în acte publice poate fi realizată prin una din următoarele două acțiuni: 1) înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, și 2) falsificarea unor astfel de documente. În așa mod, falsul poate fi de ordin material atunci când este se introduce date vădit false în documentele oficiale, și de ordin intelectual atunci când se alcătuiește un document fals după conținut, dar care corespunde formei stabilite. Infracțiunea dată este una formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii înscrierii în documentul oficial a datelor vădit false sau falsificării documentului. Dacă a fost sau nu folosit documentul fals, la calificare nu importă.

Latura subiectivă a infracțiunii date se caracterizează prin intenție directă. Făptuitorul își dă seama că introduce în documentul oficial date vădit false sau falsifică documentul, și dorește aceasta. Răspunderea penală pentru fals în acte publice survine numai în cazul când acțiunile nominalizate au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale.

14. Referitor la caz instanța de judecată remarcă că, potrivit art. 6 din Legea nr. 182 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, „document oficial”

este avut în vedere documentul care: 1) conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alte subiecte de drept; 2) atestă faptul care are relevanță juridică; 3) circulă în cadrul unui sistem de înregistrare de evidență strictă și de control al circulației.

Consiliul Europei în Recomandarea privind accesul la documentele publice Rec (2002)2, identifică documentele publice ca fiind informațiile înregistrate, elaborate, primite sau deținute de autoritățile publice, ce au legătură cu funcția administrativă, fixate pe orice suport, de definiție fiind acoperite atât documentele unei autorități, cât și cele ce provin de la terți și care au fost primite de autoritate.

15. Astfel, din probele cercetate în ședința de judecată rezultă cert că anume inculpatul ***** care deținea funcția de ofițer de urmărire penală în cadrul Secției urmărire penală a Inspectoratului de Pilicie Ciocana și efectua urmărirea penală în cauza penală nr. 2018021645, pornită în privința lui ***** conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) din Codul penal, după ce la 18 februarie 2019, prin ordonanța sa l-a recunoscut pe ***** în calitate de bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) din Codul penal, în interiorul termenului de 3 luni, de menținere a lui ***** în calitate de bănuț, prevăzut la art. 63 alin. (2) pct.3) din Codul de procedură penală, nu a înaintat cauza penală procurorului conform prevederilor art. 289 din Codul de procedură penală, pentru ca acesta să dispună una din soluțiile prevăzute la art. 291 din Codul de procedură penală, dar, văzînd că a expirat termenul prevăzut de lege de menținere a persoanei în calitate de bănuț, pentru a evita răspunderea pentru această faptă, a modificat în actele procesuale întocmite în privința lui ***** și anume în ordonanța de recunoaștere a lui ***** în calitate de bănuț din 18.02.2019, mandatul avocatului ***** nr. 1111535 din 18.02.2019, procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuțului din 18.02.2019, procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 18.02.2019, și procesul-verbal de audiere a bănuțului ***** din 18.02.2019, data întocmirii acestor acte din luna februarie în luna martie, iar la 07 iunie 2019 a înaintat cauza penală respectivă procurorului însoțită de raportul cu propunerea de a-l pune sub învinuire pe ***** , întocmirii rechizitoriului și dispunerea trimiterii cauzei în judecată.

16. În opinia instanței de judecată, este realizată pe deplin latura obiectivă a infracțiunii de fals în acte publice, atîta timp cît din probele administrate reiese clar modificarea de către inculpatul ***** a datei întocmirii actelor procesuale în cauza penală nr. 2018021645, în privința lui ***** , alta decît cea la care a avut loc întocmirea acestor acte.

17. Nu poate fi admis argumentul apărării privind lipsa laturii subiective și anume a interesului personal, deoarece falsificarea acestor acte procesuale pe cauza

penală nr. 2018021645 a fost efectuată de către ofițerul de urmărire penală ***** cu scopul evitării răspunderii chiar și disciplinare, pentru că nu a înaintat cauza penală procurorului în termenul de 3 luni, de menținere a persoanei în calitate de bănuit, ca acesta să aibă posibilitatea să adopte soluția prevăzută la art. 291 pct.1) lit.a) din Codul de procedură penală.

18. În cele din urmă, instanța de judecată relevă lipsa a careva dubii rezonabile cât și probe ce ar combate învinuirea înaintată lui ***** , declarațiile cât și afirmațiile inculpatului avînd drept scop inducerea instanței de judecată în eroare și crearea unei situații cât mai favorabile, astfel că învinuirea înaintată este întemeiată și probată, acțiunile inculpatului urmînd a fi încadrate în baza art. 322 alin. (1) din Codul penal, „înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal”.

19. Cât privește pledoariile avocatului care a militat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, instanța de judecată ține să elucideze că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, pe când la caz, falsul în actele publice, săvârșit de către inculpatul ***** este coroborată cu desăvârșire prin probele administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată.

20. Vis-a-vis de stenograma discuției telefonice dintre ofițerul de urmărire penală ***** și procurorul Anastasia Juravlioiva din 18.02.2019 și 19.03.2019 cu privire la cauza penală în privința lui ***** , înregistrate de către ***** cu telefonul său mobil prin setările de bază ale acestuia, instanța de judecată nu va pune la baza sentinței aceste probe și le va înlătura prin aprecierea lor ca fiind critice, de vreme ce, pe de o parte interceptarea și înregistrarea acestor comunicări nu a fost efectuată cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, iar pe de altă parte această probă nu poate servi la constatarea împrejurărilor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei penale, întrucât evident e faptul că discuțiile dintre ofițerul de urmărire penală și procuror cu privire la cauza penală în privința lui ***** au avut loc la data de 18.02.2019 și 19.03.2019, adică în interiorul termenului de 3 luni de menținere a lui ***** în calitate de bănuit, iar în asemenea situație această probă nefiind concludentă și utilă care ar fi necesară și ar influența sau ar da lumină asupra soluționării cauzei penale.

21. În cele din urmă, starea de fapt reținută și de drept apreciată duce la aceea ca, instanța de judecată să califice cu convingere acțiunile infracționale ale lui ***** conform art. 332 alin. (1) din Codul penal, întrucât probele legal administrate și verificate de către instanță, care au fost detaliate mai sus, confirmă cu certitudine faptul comiterii infracțiunii.

22. La capitolul numirii pedepsei, instanța de judecată reiterând rigorile art. 6, art. 7, art. 61, art. 75, art. 76 din Codul penal, ajunge la concluzia de a aplica față de inculpatul ***** o pedeapsă neprivativă de libertate, reieșind din următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

În contextul enunțat, sunt reiterabile prevederile normei art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, care reiterează că, „pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de judecată relevă că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana vinovată și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a aceluiași cod, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată i-a în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, astfel ca o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, să se stabilească numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

23. Astfel, judecata a stabilit că, după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea prevăzută la art. 332 alin. (1) din Codul penal și săvârșită de către ***** este ușoară, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

24. Drept circumstanțe atenuante în privința lui *****, inclusiv prin prisma dispoziției art. 76 alin. (2) din Codul penal, instanța identifică: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, stagiul și experiență mică de muncă, caracteristica pozitivă la locul de muncă, lipsa unor date care i-ar compromite sau i-ar denigra personalitatea și trăsăturile distincte ale inculpatului, iar careva circumstanțe agravante, acuzarea nu a reținut în actul de învinuire.

25. Respectiv, ținând cont de cele menționate supra, în opinia instanței de judecată, față de inculpatul *****, echitabil urmează a fi aplicată sancțiunea penală, sub formă de amendă penală în beneficiul statului, aceasta fiind corespunzătoare faptelor comise, totodată, având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului.

În cele din urmă, ținând cont și de starea materială a inculpatului, care permite aplicarea unei sancțiuni penale pecuniare, instanța de judecată va dispune aplicarea față de inculpatul ***** a unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, având în vedere rolul activ al acestuia în comiterea infracțiunii și nemijlocit intenția acestuia.

La acest capitol se mai ține cont că ***** vina în cele imputate nu a recunoscut-o, iar aceste împrejurări impun de apreciat că inculpatul nu a conștientizat pe deplin de cele săvârșite și este predispus de a săvârși și-n continuare infracțiuni analogice, însă aplicarea unei pedepse în formă de închisoare ar fi prea drastică și/sau severă în raport cu circumstanțele cauzei și fapta comisă. Paralel, se ia în seamă și faptul că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei /art. 75 alin. (2) din Codul penal/, ceea la caz instanța crede că pedeapsa în formă de amendă va asigura atingerea scopului pedepsei.

Subsidiar, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de motivul acestora, în scopul corectării și reeducării lui ***** și pentru ca pedeapsa potrivită celui din urmă să aibă drept scop cât restabilirea echității sociale, atât și corectarea acestuia, instanța de judecată găsește că este conformă principiilor și cerințelor rațiunii, ca inculpatului să i se aplice pedeapsa complementară, care se consideră *obligatorie* – cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 (*doi*) ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, ținându-se cont de caracterul infracțiunii săvârșite de inculpat, considerând astfel că doar în așa fel pedeapsa aleasă va avea drept scop restabilirea echității sociale, va influența asupra corectării și reeducării inculpatului și își va asigura atingerea scopului ei.

26. Prin stabilirea pedepsei exprimându-se convingerea că pedeapsa numită inculpatului ***** va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări

a ordinii de drept. Totodată ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea aplicată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

27. În încheiere, instanța de judecată este convinsă că pedeapsa potrivită lui ***** va avea drept scop cât restabilirea echității sociale, atât și corectarea celui din urmă, doar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța se bazează pe prevederile art. 7, art. 61 și art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul și țelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei.

28. Totodată, instanța de judecată consideră necesar a explica inculpatului ***** că în accepțiunea art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, *„în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral”*.

29. Conform materialelor cauzei penale, pe parcursul urmăririi penale, față de ***** nu a fost aplicată măsură preventivă. În temeiul art. 175 alin. (2) coroborat cu prevederile art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, reieșind din considerentele că probe sau circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței nu există, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului *****.

30. Referitor la corpurile delictelor atașate la cauza penală prin ordonanța procurorului din 07 august 2019 (*f.d. 53-54*), și anume: ordonanța de recunoaștere a lui ***** în calitate de bănuț din 18.02.2019; mandatul avocatului ***** nr. 1111535 din 18.02.2019; procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuțului din 18.02.2019; procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 18.02.2019; procesul-verbal de audiere a bănuțului ***** din 18.02.2019; în total pe 7 file și care se află cusute la dosar (*f.d. 44-50*), instanța de judecată, conducându-se de dispozițiile art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, consideră necesar ca aceste documente să fie păstrate la cauza penală pe tot termenul de păstrare a acesteia.

31. În cele din urmă, instanța de judecată constată că circumstanțele elucidate supra, denotă clar și evident existența în acțiunile lui ***** a elementelor constitutive ale infracțiunii vizate, respectiv, în acest sens, urmând a fi pronunțată o sentință de condamnare.

32. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 162, art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 397 și art. 400 din Codul de procedură penală, conform dispozițiilor art. art. 182 – 185, art. 293 din Codul de executare, instanța de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaşte vinovat *****, *născut la* *****, IDNP *****, de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 332 alin. (1) din Codul penal şi se condamnă pentru fapta săvârşită.

Se aplică lui ***** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 (*nouă sute*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 45 000 (*patruzeci şi cinci mii*) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii publice şi de demnitate publică pe un termen de 2 (*doi*) ani.

Se comunică lui ***** că, în corespundere cu prevederile art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea va deveni executorie şi, în acest caz, se va considera că sancţiunea amenzii este executată integral, în caz contrar, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care, să informeze imediat instanţa de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care, condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, cancelaria instanţei de judecată va verifica în Registrul debitorilor dacă amenda a fost achitată şi, după caz, în situaţia în care condamnatul nu a achitat amenda, instanţa, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, va trimite executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul lui *****, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii.

Corpurile delictate ataşate la cauza penală prin ordonanţa procurorului din 07 august 2019 (*f.d. 53-54*), şi anume: ordonanţa de recunoaştere a lui ***** în calitate de bănuţ din 18.02.2019; mandatul avocatului ***** nr. 1111535 din 18.02.2019; procesul-verbal de comunicare a drepturilor şi obligaţiilor bănuţului din 18.02.2019; procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 18.02.2019; procesul-verbal de audiere a bănuţului ***** din 18.02.2019; în total pe 7 file şi care se află cusute la dosar (*f.d. 44-50*), conform dispoziţiei art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, să fie păstrate la cauza penală pe tot termenul de păstrare a acesteia.

Sentinţa fiind motivată şi pronunţată în şedinţă publică la 14 august 2020.

Sentinţa poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile de la data pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul
CERNALEV

Veaceslav